

ogsaa er naturligt kun at rette Loven mod saadanne Personer, rette Loven netop mod de Misbrug, som har fremkaldt den. Men da det til vor Beklagelse har vist sig, at den højtærede Justitsminister stiller sig aldeles bestemt imod Ændringen, og den heller ikke har kunnet vinde almindelig Tilslutning her i Tinget, skal jeg efter Konferance med mine Medforslagsstillere paa deres og egne Vegne tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Det stillede Ændringsforslag til § 1 er taget tilbage. Jeg spørger, om nogen optager det. (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg A. Sp. 4105) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om kommunal Lægehjælp.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 359).

Formanden: Denne Sag staar i saa nøje Forbindelse med den sidst paa Dagsordenen opførte Sag: „Første Behandling af Forslag til Lov om Embedslægevæsenets Ordning“, at jeg vil anse det for naturligt, om ærede Medlemmer, som vil udtale sig, ogsaa medtager det sidstnævnte Lovforslag under deres Omtale.

Justitsministeren (Zahle): De to Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er udarbejdede af en Kommission, i hvilken ogsaa ærede Medlemmer af dette høje Ting har haft Sæde. Denne Kommission, Medicinalkommissionen, som har udarbejdet en hel Række Forslag, har blandt andet stillet Forslag til Lov om kommunal Lægehjælp og Forslag til Lov om Embedslægevæsenets Ordning. Der var i Kommissionen kun paa et enkelt Punkt mere dybtgaaende Uoverensstemmelser. Det var paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Embedslægerne skulde være fuldt lønnede Embedsmænd, eller om de kun skulde have et Vederlag for den Virksomhed, de udøver, men ved Siden af være henvisne til at sup-

plere deres Indtægter ved privat Praksis paa samme Maade, som Tilfældet er med de nuværende Distriktslæger. Sundhedsstyrelsen tog bestemt Standpunkt til den Side, som jo altsaa ogsaa havde haft en stærk Tilslutning i Kommissionen, at Embedslægerne skulde være fuldt lønnede. Dette medførte, at min ærede Forgænger som Justitsminister i Fjor kun fremsatte Forslag til Lov om kommunal Lægehjælp, men derimod ikke Lovforslag om Embedslægevæsenets Ordning. Efter Forhandling med Sundhedsstyrelsen lykkedes det mig at tilvejebringe Enighed med den om en Form for Lovforslaget om Embedslægevæsenets Ordning, saaledes at jeg kunde fremsætte dette saavel som Forslag til Lov om kommunal Lægehjælp i fuld Overensstemmelse med Sundhedsstyrelsen; og jeg har da ogsaa haft den Glæde, at begge Lovforslag er blevet vedtaget i det høje Folketing i alt væsentligt i den Skikkelse, i hvilken jeg havde haft den Ære at fremsætte dem.

Jeg skal tillade mig først om det ene Lovforslag, Lovforslaget om kommunal Lægehjælp, at gøre opmærksom paa, at Forslaget udtaler, at det paahviler Kommunerne at sørge for den Lægehjælp, der tilkommer Personer, hvem det offentlige er forpligtet til at yde Hjælp i Sygdomstilfælde, og tager altsaa Fattigpraksis'en bort fra Statens Embedsmænd, Distriktslægerne. Lovforslaget bringer saa i øvrigt et Raad til Bilæggelse af Stridigheder mellem Lægerne og Kommuner og deres Afgørelse efter Regler, som indeholdes i Lovforslaget, frem til Overvejelse. — I Folketinget har man kun indført en enkelt Ændring af Betydning, nemlig den, at denne Lov træder i Kraft samtidig med Loven om Embedslægevæsenets Ordning. Jeg har intet kunnet indvende imod, at disse to Lovforslag knyttes sammen, idet jeg selv finder det rimeligt, at man fra Rigsdagens Side kræver en Ordning af Statens Embedslægevæsen samtidig med, at man gaar med til at indrette et kommunalt Lægevæsen.

Hvad det andet Lovforslag, Lovforslaget om Embedslægevæsenets Ordning, angaar, saa skal jeg om det bemærke, at efter dette vil Landet blive delt i Amtslægekredse, som svarer til de nuværende Amtsraadskredse, saaledes at der dog ogsaa bliver en Amtslæge i de Byer, hvor der ikke bor nogen Amtmand, men som er Hovedby i en særlig Amtsraadskreds, altsaa Aarhus, Assens o. s. v. Denne Amtslæge er Raadgiver for Amtsraadet og for Amtmanden. Det foreslaas, at der skal være indtil 80